

[Christmas Møller.]

paa den højeste Maade. (*Hans Nielsen*: Er det, fordi han er Venstremand?). — Jeg kender ikke Viceadmiralens politiske Stilling, den interesserer mig ikke i denne Forbindelse; men det, der interesserer mig, er dette: Tillod man Viceadmiralen at gøre andre Anskuelse gældende, og udnyttede man dem ikke? Hvorfor svarer det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ikke paa den Bemærkning, jeg kom med forleden om, at daværende Forsvarsminister, det nuværende ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, ligefrem rendte Landet rundt med daværende Kommandør Rechnitzer, tror jeg, det var, og lavede Diskussionsklubber og Diskussionsmøder sammen med ham? Det var godt, det var tilladt, det var rimeligt! Men naar saa et Medlem af mit Parti her i Salen, saaledes som det er hans Pligt — saaledes som det navnlig maa være *hans* Pligt —, siger sin Mening, saa maa baade Statsministeren og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen bevise, at det ærede Medlem Hr. Westermann har sagt et eneste Ord ud over, hvad han havde Ret til at sige.

Jeg er ganske klar over, at naar det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen sagde et eller andet som Forsvarsminister, brød vi os alle sammen — jeg vil sige det jævnt og bramfrit — Pokker om det, for han havde ikke Forstand paa det, han talte om. Men det er naturligt, at naar det ærede Medlem Hr. Westermann siger Ting angaaende Forsvaret, lytter man til det. Men *det* er ikke Problemet, Problemet er dette: Har det ærede Medlem Hr. Westermann sagt noget, han ikke maatte sige? Det har han ikke, og hverken det ærede Medlem eller Statsministeren kan bevise, at han har det. (*Hans Nielsen*: Er det Officerers Opgave?). Det er Officerers Opgave, naar de er Rigsdagsmænd, at tale i Overensstemmelse med deres Overbevisning og tale det Værns Sag, som er deres Værn.

Derfor afviser jeg den Tale, det ærede Medlem og Statsministeren førte, som fuldkommen utilbørlig. Og naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen taler om, at Disciplinen er afskaffet, kan det vel ikke være Meningen, at alt her i Samfundet skal være saa ensrettet, som det efter min Mening er inden for det socialdemokratiske Parti, hvor man overhovedet ikke har Lov til at gøre Særanskuelse og Særmeneringer gældende.

Med Hensyn til Disciplin forstaaer ogsaa enhver, hvad enten det drejer sig om menige eller Officerer, at eet er at adlyde en given Ordre, og det skal naturligvis enhver, men

noget andet er paa det Sted, hvor han har Ret til at tale, at benytte denne sin Ret, ikke til at rette Angreb af krænkende Karakter, men til at sige sin Mening, saaledes som det i ganske særlig Grad er vedkommendes Pligt.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som havde en saa ualmindelig uheldig Dag, hvilket jo er noget ganske voldsomt, naar det gælder det ærede Medlem, vendte sig videre mod Det konservative Parti og mod mig og citerede „Berlingske Tidende“ og sagde, at „Berlingske Tidende“ havde skrevet om de store Modsætninger inden for Det konservative Parti ved dets Landsraads-møde. Hvad staar der i „Berlingske Tidende“? Der staar ikke Modsætningerne, som det ærede Medlem falsk citerede, der staar:

„Modsætninger mellem Udtalelsens almindelige Del og dens særlige Opgave-
Fortegnelse er blevet tilbage.“

Om Forfatteren har Ret eller ej, er i denne Forbindelse ligegyldigt. Der er her Tale om Modsætninger mellem den almindelige Del og den Maade, hvorpaa man har formet Indholdet i Paragraffer, men det bliver i det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Fantasi til Modsætningerne paa det konservative Landsraads-møde, den rene Fantasi, som det ærede Medlem helst hurtigst muligt maa forlade.

Nej, sagde det ærede Medlem saa, se til Sverige! Se til Sverige, sagde det ærede Medlem, der har vi et ægte svensk Mandfolk. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i at berømme det svenske Højres Fører, Admiral Lindman. Hvad siger Admiral Lindman, som rigtigt har taget Afstand fra Nazismen inden for Sverige og optrækker Retningslinierne for det Højreparti, som, efter hvad jeg saa i Morges i en Avis, nu skal til at hedde: Det svenske Folkeparti? Hvad siger Admiral Lindman? Han siger — det er et Citat fra „Svenska Dagbladet“ fra 29. Oktober —: I Forbigaaende fortjener det maaske at fremhæves, at de svenske og norske Højrepartiers Holdning til Nationalsocialismen — han har særlig omtalt det norske Partis Stilling, fordi der lige har været Valg i Norge — deles ogsaa af Det konservative Folkeparti i Danmark. Dets Leder, Hr. Christmas Møller, har i sine offentlige Taler klart og bestemt draget op mod Nazismen. Man kan altsaa her tale om en enig Optræden fra den samlede nordiske Konservatismes Side.

Det var det svenske Mandfolk, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i særlig Grad paaberaabte sig, der her, fuldkommen